

(המשך ממעמד 23)

חיים לוינסון ורביץ אודות הרו"ח, כשהם מנתחים אותו דף אחרי דף, ומקריאים ממנו ציטוטים. ברור היה למהאינים החש- איים כי העתק הרו"ח מונח על שולחנם של השניים. "באלוהים, ניגלי", פלט לוי- סון. "הם יודעים אפילו על אידה".

עד היום לא הצליחו החוקרים לגלות כיצד הגיע הרו"ח הסודי ביותר משולחנו של התובע הכללי לידיהם של מסירי הקצפת — תוך 72 שעות.

ר א היה זה המיקרה היחיד. ב'23 לאוגוסט 1963, נכנס בן סיגל באום ל- משרדו המפוארים של עורך-הדין אלון מלניק, אחד השליחים הנאמנים שבעזרתם העביר לנסקי את הכספים שהושטמו מ- דו"חות מסי-ההכנסה אל מחוץ למדינה. "שלומות", הכריז סיגל באום, בהשליכו תיק על שולחנו של מלניק. "תראה מה יש לנו ממשד המשפטים".

התיק היה, לא סחות ולא יותר, דו"ח סודי ביותר, שממנו ניתן היה ללמוד על זהותו של מלשין חשוב מאין כמוהו, ש- פעל בשורות אירגון הפשע למען הממשלה. לנסקי עצמו נהג, מדי פעם, להשמיע רמו בדבר השפעתו. פעם, התפאר בכך שהעביר מתפקידו חוקר פדרלי, ש"עשה לו צרות". מסך הגנתו העיקרי של לנסקי, ללא ספק, היא הכנופייה — ידידיו הנאמנים, המקיפים אותו ומבודדים אותו, המחזיקים את רכושו בשם, הנושאים את המיליונים שלו לבנקים שווייצריים סודיים, והמנהלים את ספריו.

ביניהם ניתן למצוא את סיגל ואיזידור בלומנפילד. סיגל, 65, שסיים את לימודיו בכיתה ג' של בית-הספר היסודי, הינו בעל עבר פלילי שתחילתו בשנות העשרים. תפ- קידו נלה את השקעותיו של לנסקי באי- זור תעשיית הביגוד של ניו-יורק, ואת הי- אינטרסים שלו בכמה איגודים מקצועיים מושחתים.

בלומנפילד, המכונה איזי בלום, או קיד קאן, הינו מגדולי המהמרים של מיניאפול- ליס, הורשע בעבר על סרסורות, השתמטות ממסי-הכנסה והברחת משקאות. הוא משמש כיוכי לנסקי בארבעה מלונות גדולים ב- מיאמי: סינגפור, אצטק, קימברלי והאי הפאי.

שנים האחרונות הורים לנסקי דם חדש לקבוצה — כאלוין מלניק לדוג- מה. מלניק, שגויס מבית-הספר למשפטים של אוניברסיטת מיאמי, מוכר לשכניו כ- עורך-דין צעיר ומצליח, משקיע מוצלח ו- איש חברה. משפתחו התמודדה משתייכת ל- מיטב המועדונים החברתיים.

אולם הגיבוי האמיתי של מלניק שונה ל- גמרי: הוא משמש כבנקאי של לנסקי. בחברתם של דורוילנסקי, הוא טס לעי- תים מזומנות לקנדה, ניפגש שם עם אנשי- קשר שווייצריים, ומסדיר את העברת הי- קצפת שהוסרה.

עתידו של מלניק צפוי וקבוע: לחברי הי- קבוצה של לנסקי יש חוזה לכל החיים, "בלי סיעוף ביטול". מסביר סוכן פדרלי, "אם הם מתעייפים מהעסק, או מאבדים את עצי- ביהם — הקבוצה מביאה את החוזה לסיום — לנצח".

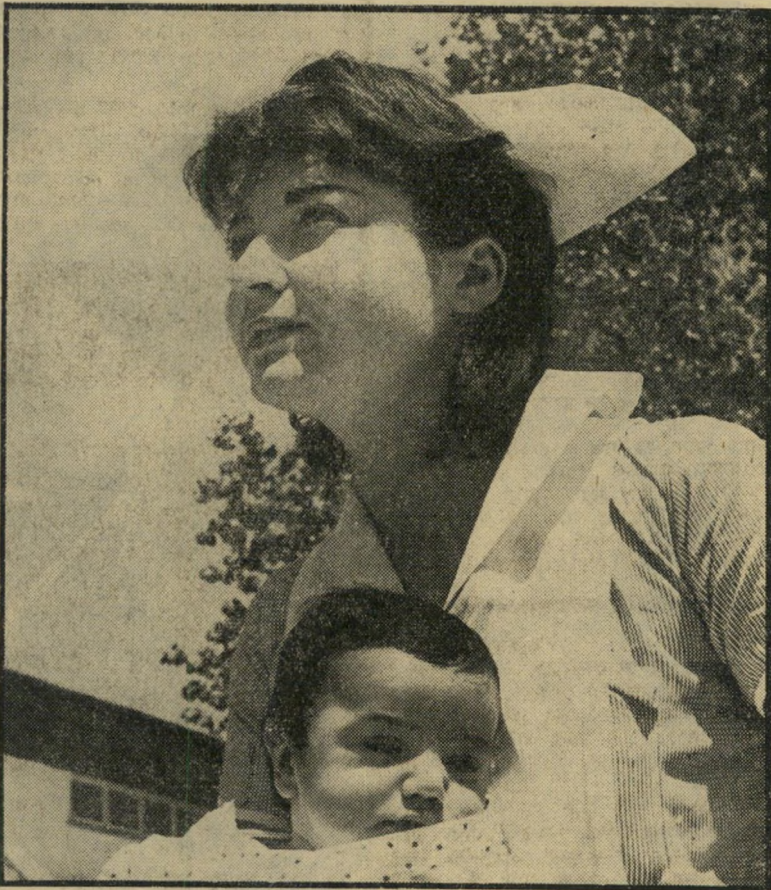
סקווי המלתי-החוקיים, והמשוחר- רים ממס, של מאיר לנסקי, גרמו ל- ממשלת ארה"ב הפסדים של מיליוני דול- רים, שהגיעו לה במיסים, חזירתו לעולם העסקים החוקיים בארה"ב, הינה זריקת-רעל בזרם הדם הכלכלי של האומה, האמריקאית — שיש לה השפעה על כל משלם מיסים. השלטונות הפדרליים בארצות-הברית מתפ- שים כרגע בקדחתנות אחרי כל אפשרות, רחוקה ככל שתהיה, כדי ללכוד את לנסקי. דו"חות מסי-ההכנסה שלו עוברים בדיקות מיקרוסקופיות. שלטונות ארצות-הברית הפ- עילו לחץ עצום כדי להניח ידיהם על מיסמ- כים סודיים בבנקים שווייצריים.

ייתכן שמחר יחליט אחד מרעיו השחק- נים של לנסקי לפתוח את פיו. ייתכן שי- לנסקי עצמו יתחלק, פעם אחת בקריירה שלו. עד היום — לא התחלק. למרבת מז- לו, סרטי ההקלטה של האפ.ב.אי, המגלים את כל פרטי תוכנית הסרת הקצפת הגדו- לה, אינם קבילים כהוכחה בבתי-המשפט. אך עד היום בו יובא מאיר לנסקי לדין על מעשיו, תהיה עלייתו המסחררת, שזוונה על דם וביזה, סיפור החייב לגרום בושה ודאגה לכל אורה אמריקאי.

והשאלה הצריכה להדאיג גם כל ישראלי — האם אין לנסקי מתכנן להעביר את כסיו ל- לישראל? או, מה שמחריד יותר — האם לא עשה זאת כבר?

האם האלמונית ברחה מבית-החולים לאחרת לידת התינוק

האב כלל אינו ידוע האחיות אימצו אותו

אמלא, זהו בנדר!

ר אחת ויחידה: לאמו האלמונית של תינוק מקסים זה. לאמו, שראתה אותו שניה קלה, ברגע שבא לאוויר העולם — ולא עוד.

מיד לאחר הלידה, בעוד האחיות רוחצות ומשקות את בנה — נמלטה האם מבית- החולים, השאירה את הרך הנוול ללא ה- רים, בודד בעולם — מימו הראשון. אם כן, אמה אלמונית — הסתכלי: זהו בנר, זה הבן שנשטטה.

כפי שזכור לך ודאי, הגעת לפני כשבר- עיים, באמצע הלילה, במונית לשערי בית- החולים קפול ברחובות. כנראה שתיכנת זאת בדיוק, כי הגעת רגעים ספורים לפני הלידה, והוכנסת מיד לחדר-היולדות.

למחרת בבוקר, בעוד האחיות מטפלות בבן הזכר החמוד שנוול לך, נתבקשת על- ידי אחות המחלקה בה שכבת למסור פרי- טים אישיים.

את מסרת שם וכתובת בדויים, וכאשר נתבקשת להראות את תעודת הזהות, ענית כי לא הבאת אותה איתך, בחפזונך. בעלך, שיבוא בצהריים לבקר, יביא אותה. אלא שבצהריים כבר הסתלקת מהמיטה ו- נעלמת, כשאת משאירה את תינוקך מאחור, בעיניים זרות.

האחות וייצמן

שולה וייצמן, תלמידת שנה שלישית בבית-הספר לאחיות שליד בית-החולים "קפול", והתינוק משה סיני. השם שנ"ת לתינוק עלידי בית-המשפט עורר התמרמרות בין אחיות בית-החולים, המגדלות ומפנקות את התינוק העזוב כאילו היה ילדן. "באו לנו עם שם מוכן, כאילו לנו, שגידלנו אותו מרגע שנולד, אין מה להגיד בנושא", קבלו האחיות. את מסרובת להכיר בשם הרשמי, קוראות לתינוק בשם שהן בחרו לו, אייל — עליונות האחיות, איילה, שטיפה בו.

מאכלות אותו, ומחזירות אותו לישון. כי צהריים הן מוציאות אותו לדשא, לתפוס אמבטיית-שמש. אחר, טוב ארוחה, שוב רח- צה, ושוב שינה. בקיצור הפספוס עושה חיים משוגעים.

היו כמה בעיות קטנות. האחיות גי- יו סוף בניניהן, כדי שאפשר יהיה לערוך לו את הברית בזמן. המשטרה שהוועקה, עדיין לא הצליחה לאתר אותך. שבועיים לאחר הלידה, הוא הוצא מחדר התינוקות, מחשש הדבקה, ומבלה מאז את יומו בחדר- האחיות. רומא המחלקה, ד"ר חואן שמקה, הכין עבורו דיאטה מיוחדת.

מחזונו בתל-אביב. השופט יצחק סילה, לא- חר שהחליט שיש למול את הילד, קבע לו גם את שמו — משה סיני.

לא מוצא-הן בעינייך? בבקשה: בואי ו- תשני לו את השם. יקבלו אותך ברוצן. בינתיים כולם אוהבים את ילדך. אחת הי- וילדות רצתה אפילו לקחת אותו הביתה, יחד עם התינוק שלה. אלא שבית-החולים לא יכול לעשות את זה. את מבינה, אפילו אם היה רוצה, אין אפשרות למסור את הי- תינוק שלך לאימוך, כי את יכולה להופיע כל רגע ולתבוע את בנך בחזרה.

מחזונו בתל-אביב. השופט יצחק סילה, לא- חר שהחליט שיש למול את הילד, קבע לו גם את שמו — משה סיני.